

Γράφει ο Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

Η Αννούλα του Sydney

O Στέλιος Ραγής νιώθει την ανάγκη να μείνει μόνος. Θέλει όλη αυτή η αναστάτωση που του προκάλεσε ο ξαφνικός ερχομός μιας άγνωστης κοπέλας σπίτι του και τα γεγονότα που εξελίχθηκαν να τα βάλει σε κάποια τάξη.

Να βρει κάποια λογική σειρά και να πάρει τις σωστές αποφάσεις.

Όμως όλα αυτά ήταν πολύ διαφορετικά συναισθήματά από εκείνα που βίωναν ο Άλκης και η Ιομήνη. Το ήξερε αυτό. Καταλάβανε τι νιώθουν εκείνοι.

Ο Άλκης ένιωθε σαν υπνωτισμένος μη πιστεύοντας ότι η κοπέλα που βασικά είχε ερωτευθεί παράφορα, μόνο που την έβλεπε στο πλοίο χωρίς να της μιλήσει, ήταν τώρα στο ίδιο σπίτι όπου έμενε και ο ίδιος.

Όμως ήταν μόνη, απροστάτευτη και βασικά δεν ήξερε ποια είναι.

Τι θα έκανε ο Στέλιος Ραγής; Θα τηλεφωνούσε στην αστυνομία; Θα την έχανε για πάντα;

Η Ιομήνη από την άλλη ξύπνησε μέσα της ένας παλιός ξεχασμένος κόσμος. Πίστευε απόλυτα στον έντονο της. Η άγνωστη κοπέλα σίγουρα ήταν για αυτήν η χαμένη της κορούλα.

Δεν μπορούσε όμως και να το φωνάξει. Ποιος θα την πίστευε;

Έμεινε εκεί δίπλα της στο κρεβάτι και βυθίστηκε σε μια νάρκη και έγειρε στην άκρη κλείνοντας τα μάτια.

Ο Στέλιος Ραγής είχε πλήρως συνειδητοποιήσει ότι τα δύο άτομα, η Ιομήνη και ο Άλκης, που αυθόρυβτα αλλά και με πολλή αγάπη φιλοξένησε σπίτι του και τα βοήθησε με κάθε τρόπο, ξαφνικά και χωρίς ούτε καν να το φανταστεί δέθηκαν με ένα αναπάντεχο τρόπο με την κοπέλα που έφερε σπίτι του.

Ο Άλκης ήταν φανερό πώς ήταν τρελά ερωτευμένος μαζί της. Ο κεραυνοβόλος αυτός έρωτας άρχισε εδώ και ένα μήνα όταν την συναντούσε καθημερινά στο πλοίο που τους έφερνε στην Αυστραλία.

Η Ιομήνη πάλι πίστευε ακράδαντα, από καθαρό έντοντο ότι ήταν το μωρό της που της έκλεψε το ζεύγος των Γερμανών πριν είκοσι χρόνια στην Αθήνα.

Και ο Στέλιος Ραγής βρισκόταν ανάμεσα σε αυτόν τον παράξενο κόσμο που δημιουργήθηκε γύρω του, μέσα στο ίδιο του το σπίτι.

Δεν θα κατάφερνε μόνος τους να βρει την λύση, έστω κάποια λύση.

Ήταν απόλυτα συγχυτισμένος.

Θα ζητούσε την βοήθεια του γιατρού του. Μάλλον της συζήγου του ήταν Μάρθας που ήταν και ψυχίατρος.

Σήκωσε το ακουστικό και σχημάτισε τον αριθμό του Δρ. Μόρρισον.

Μόλις ακούστηκε η γνωστή του φωνή στην άκρη του ακουστικού ο Στέλιος Ραγής, είπε όσο μπορούσε ποιο γρήγορα:

- Γιατρέ έρχομαι αμέσως κοντά σας. Είναι για εμένα. Χρειάζομαι την βοήθεια σας, ειδικά της συζήγου σου της Μάρθας.

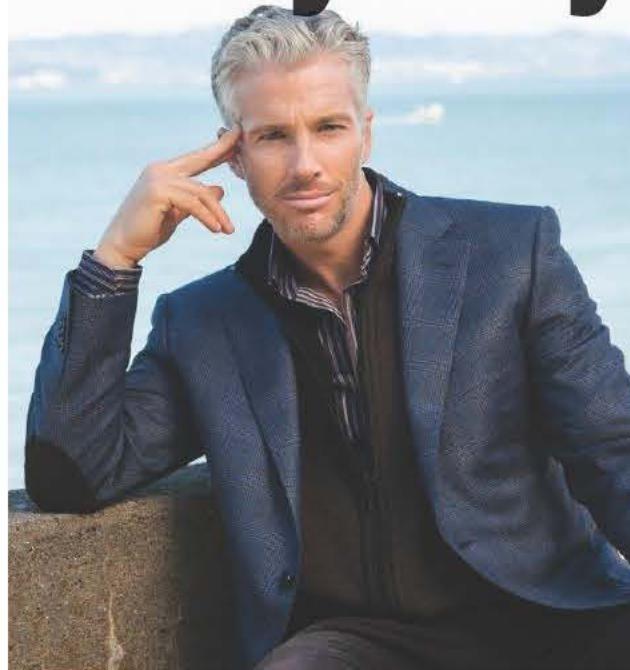
Ξαφνιάστηκε ο Δρ. Μόρρισον με αυτά που του είπε ο φίλος και πελάτης του Στέλιος Ραγής και ειδικότερα με την νευρικότητα του.

- Συνέβη κάτι σοβαρό στην άγνωστη κοπέλα; ρώτησε

- Οχι απάντησε πάλι νευρικά ο Στέλιος Ραγής. Η κοπέλα κοιμάται ακόμη. Δίπλα της είναι τα δύο φιλοξενούμενα μου άτομα και την προσέχουν. Εγώ έχω το πρόβλημα.

- Τι σου συνέβη κύριε Ραγή; Ρώτησε απορημένος και φανερά ανήσυχος ο Δρ. Μόρρισον.

Πρώτη φορά στα τόσα χρόνια που τον γνωρίζει, συμπεριφέρεται τόσο νευρικά και παράξενα.

- Δεν μπορώ να σου εξηγήσω από το τηλέφωνο. Μπαίνω στο αυτοκίνητο και έρχομαι στην κλινική. Απάντησε ο Στέλιος Ραγής και πρόσθεσε: Πες της Δρ. Μάρθας να με περιμένει και αυτή.

Κατέβασε το ακουστικό, έγραψε τον αριθμό της κλινικής του γιατρού σε ένα χαρτάκι και έτρεξε προς το δωμάτιο που ήταν η κοπέλα.

Ο Άλκης ακίνητος στον καναπέ είχε τα μάτια του καρφωμένα στο κρεβάτι όπου κοιμόταν η Άννα και δίπλα της με γερμένο το κεφάλι η Ιομήνη.

Πήγε με αργά βήματα προς το μέρος του Άλκη και πλησιάζοντας τον του είπε σιγά:

- Εδώ είναι ο αριθμός της κλινικής του γιατρού. Πηγαίνω κοντά του. Αν ξυπνήσει η κοπέλα και χρειασθείτε κάπι εσύ και η Ιομήνη τηλεφώνουσε μου αμέσως.

- Ναι απάντησε ο Άλκης το ίδιο σιγά. Συνέβη κάτι;

- Όχι απάντησε νευρικά ο Στέλιος Ραγής. Όμως ο Άλκης βιθισμένος στο δικό του κόσμο, δεν μπορούσε να αντιληφθεί την μεγάλη ταραχή του Στέλιου Ραγή.

Ο Στέλιος Ραγής απομακρύνθηκε με αργά βήματα προχώρησε προς τον διάδρομο άνοιξε την εξώπορτα έκανε μερικά βήματα προς το αυτοκίνητό του χώθηκε μέσα και άναψε την μπλανά.

Καθώς οδηγούσε προς την κλινική του γιατρού του, πήρε μια βαθιά ανάσα.

«Επιτέλους θα μιλήσω. Αυτοί μόνο θα με καταλάβουν» είπε σκεδόν δυνατά. «Νομίζω ότι θα τρελαθώ αν δεν βγάλω αυτό το άγχος από μέσα μου».

Δεν ήταν μακριά η κλινική και σε λίγο έμπαινε στην είσοδο, και κατευθύνθηκε με γρήγορα βήματα προς το γραφείο του γιατρού του.

Με ανακούφιση είδε να τον περιμένει ο Δρ. Μόρρισον και δίπλα του καθόταν η σύζυγός του Δρ. Μάρθα.

Μπήκε μέσα έκλεισε μόνος του την πόρτα, προχώρησε μερικά βήματα και σωριάστηκε στην πρώτη καρέκλα που βρέθηκε μπροστά του.

- Αν δεν μιλήσω, νομίζω ότι θα τρελαθώ, τους είπε και ένιωσε τα χέρια του να τρέμουν.

Ειρεξε πρώτος ο Δρ. Μόρρισον κοντά του και έπιασε τον παλμό του.

Η Δρ. Μάρθα πήρε μια καρέκλα έκατσε απέναντί του και του είπε αργά:

- Μίλησε μας ελεύθερα κύριε Ραγή. Τι συνέβη; Γιατί αυτή η αναστάτωση;

.....

Τα πρώτα του λόγια ήταν γρήγορες κουβέντες, που δεν έβγαζαν κάποιο νόημα.

Όμως γρήγορα με την βοήθεια της Δρ. Μάρθας άρχισε

να τους μιλά πιο αργά και συγκεκριμένα και να απαντά στις ερωτήσεις της.

Ο Δρ. Μόρρισον χρειάστηκε να βγει για λίγο έξω να ενημερώσει το προσωπικό ότι ένα σοβαρό περιστατικό θα τον κρατήσει για λίγο στο γραφείο και αν χρειασθεί παρουσία του να τον ειδοποιήσουν.

Στην συνέχεια επέστρεψε στο γραφείο του και έκλεισε την πόρτα.

Πάνω από μισή ώρα οι δύο γιατροί άκουγαν τον Στέλιο Ραγή να δημιεύει τα γεγονότα που τον συγκλόνισαν, και συγκεκριμένα μετά την παρουσία της άγνωστης κοπέλας σπίτι του και ειδικότερα στο ίδιο σπίτι όπου έχουν εμπλακεί και τα δύο φιλοξενούμενα του άτομα, τα οποία αγαπά και θέλει να τα βοηθήσει. Άλλα πως;

Ο Δρ. Μόρρισον δεν του απάντησε στην ερώτηση που έθετε ο Στέλιος Ραγής.

Αντίθετα άρχισε να τον ενημερώνει για την άμεση έρευνα που έκαναν οι δύο τους, (αυτός και η σύζυγός του Μάρθα) αναφορικά με το άγνωστο παρελθόν της κοπέλας που βρέθηκε να τρέχει σε έχαλλη κατάσταση στον δρόμο.

Άρχισε με κάποιο πρόλογο που αρχικά ο Στέλιος Ραγής δεν κατάλαβε τον συσχετισμό με το παρελθόν της κοπέλας.

«Είναι ένας σκοτεινός κόσμος, του είπε ο Δρ. Μόρρισον, που τα νήματά του κινούν οι μυστικές υπηρεσίες των συμμαχικών δυνάμεων, έχοντας στην σκακιέρα τους για πάνια, Γερμανούς ναζί που είτε παραδόθηκαν μόνοι τους είτε τους ανακάλυψαν στα κροσφύγετά τους, με την επέλαση των συμμαχικού στρατού».

«Αυτοί οι Γερμανοί ναζί, είναι εγκληματίες πολέμου που θα πρέπει να λογοδοτήσουν για τις απάνθρωπες πράξεις τους. Και όμως οι μυστικές υπηρεσίες τους χρησιμοποιούν προσωρινά, ναι προσωρινά, με κύριο στόχο να τους οδηγήσουν σε πρώτη συνεργάτες τους, ακόμη και ανωτέρους τους που ουνεχίζουν να κρύβονται».

«Και στην Αυστραλία παίζεται αυτό το τρομερό παιχνίδι της κατασκοπίας. Διότι και εδώ έχουν καταφύγει και βρίσκονται Γερμανοί ναζί εγκληματίες πολέμου. Είτε τους μετέφεραν οι συμμαχικές μυστικές υπηρεσίες, είτε κατόρθωσαν να φθάσουν κρυφά και να εισέλθουν παράνομα στην χώρα, εξαγοράζοντας την είσοδό τους, αφού οι περισσότεροι μ